

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Bc. Jany Satrapové ve věci

žalobce: J. T., narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen JUDr. Martinem Tonnerem, advokátem,
sídlem Balbínova 223/5, 120 00 Praha 2,

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupen Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem,
sídlem Řetězová 2, 405 01 Děčín,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2015, č. j. 3498/DS/2015,
JID: 162885/2015/KUUK/Zvo,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2015, č. j. 3498/DS/2015, JID: 162885/2015/KUUK/Zvo, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kadaň, odbor dopravy, (dále jen „městský úřad“ nebo „správní orgán I. stupně“) ze dne 23. 7. 2015, č. j. OD-27983/2015/DLU. Tímto rozhodnutím městský úřad podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl žalobcovy námitky jako nedůvodné a potvrdil provedené záznamy dvanácti bodů ke dni 26. 2. 2015. Žalobce se současně v žalobě Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

domáhal toho, aby soud zrušil také zmíněné rozhodnutí městského úřadu a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce předně konstatoval, že podmínky pro záznam dvanácti bodů v registru řidičů ani pro uložení správní sankce v podobě ztráty řidičského oprávnění ve smyslu § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu splněny nebyly. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou založena na ústavně nesouladném výkladu zákona a právním posouzení zjištěných skutkových okolností a důkazů, které současně vedly k porušení žalobcova práva na spravedlivý proces (podle čl. 36 a násl. Listiny základních práv a svobod a čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), a na nedostatečném skutkovém zjištění ohledně okolností rozhodných pro naplnění skutkové podstaty přestupků, jež byly podkladem pro záznam bodů.
3. Žalobce se měl v letech 2009 až 2015 dopustit celkem 8 přestupků porušením zákona o silničním provozu. Za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) ze dne 10. 8. 2009 mu byly zaznamenány 3 body, za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích ze dne 9. 9. 2009 žalobci byly zaznamenány 2 body, za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o přestupcích ze dne 19. 2. 2010 mu bylo zaznamenáno 5 bodů, za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích ze dne 27. 7. 2011 byly žalobci zaznamenány 2 body, za přestupky podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu ze dne 20. 7. 2012, 16. 4. 2014, 17. 6. 2014 a 26. 2. 2015 mu bylo zaznamenáno po dvou bodech. Ke dni 20. 2. 2011 a ke dni 21. 7. 2013 byly žalobci odečteny čtyři body. Oznámením městského úřadu ze dne 4. 3. 2015 byl žalobce informován o dosažení dvanácti bodů.
4. Konkrétně žalobce namítal nezákonnost rozhodnutí správních orgánů obou stupňů spočívající v nesprávných a neúplných skutkových zjištěních, když již v řízení o námitkách poukazoval na zjevné vady pokutových bloků vydaných v jednotlivých blokových řízeních. Bloky nebyly opatřeny odpovídajícím razítkem, což blíže rozebral v námitkách, nejzávažnější vadou byla v několika případech nejasná, resp. chybějící identifikace místa spáchání přestupku. I správní orgán I. stupně přitom v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že v některých případech byla pokuta uložena za překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec v úseku jejího snížení místní úpravou. Ze zjištění, která vzal městský úřad za své, však nelze dovodit, že by přestupek byl spáchán právě v úseku se sníženou rychlostí. K takovému závěru by městský úřad mohl dospět pouze, pokud by zjistil snížení rychlosti místní úpravou po celé délce obchvatu obce Sulec, jelikož tak však neučinil, je prvostupňové rozhodnutí přinejmenším v tomto rozsahu nepřezkoumatelné. Uvedená vada se vztahuje i na rozhodnutí žalovaného, jenž se s odvolacími námitkami žalobce řádně nevypořádal, toliko konstatoval, že obecní úřad obce s rozšířenou působností je s ohledem na § 123b odst. 1, odst. 2 zákona o silničním provozu povinen respektovat pravomocná rozhodnutí, na jejichž základě byl proveden záznam bodů. Takový postup je však nesprávný, znemožňující žalobci obranu proti zaznamenaným bodům, o nichž se dozvěděl až doručením oznámení o dosažení dvanácti bodů.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

5. Nesprávnost napadeného rozhodnutí podle žalobce souvisí s absentujícím posouzením právní povahy zaznamenaných bodů. Dosavadní většinový názor výkladové praxe, že sankční povahu má pouze dosažení 12 bodů, které teprve zasahuje do práv a povinností řidiče ztrátou řidičského oprávnění (obsažený v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2006, sp. zn. 4 As 5/2005, a ze dne 10. 12. 2009, sp. zn. 2 As 19/2009) byl podle žalobce překonán usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. 6 As 114/2014, v němž dospěl k závěru, že „záznam bodů do registru řidičů není pouhým administrativním opatřením, jak dosud konstatovala judikatura Nejvyššího správního soudu“, nýbrž z rozhodnutí uvedeného soudu ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. 6 As 114/2014, a ze dne 26. 10. 2015, sp. zn. 6 As 114/2014, plyne, že „záznam bodů do registru řidičů je ‚trestem‘ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy“. Dále žalobce v této souvislosti odkázal na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva vztahující se k čl. 6 Úmluvy a citoval rozsudek pléna Evropského soudu pro lidská práva ze dne 8. 6. 1976 ve věci Engel a ostatní proti Nizozemí.
6. Správní orgány obou stupňů porušily právo žalobce na spravedlivý proces, když se ve svých rozhodnutích vůbec nezabývaly sankční povahou zaznamenaných bodů, žalobce tak nebyl informován o zaznamenávání bodů, tj. o ukládaných trestech. Z konstantní judikatury Ústavního soudu plynou dva základní požadavky na rozhodnutí ukládající trest obviněnému, a to úplnost, určitost, srozumitelnost výroku o trestu a řádné odůvodnění výše a druhu uloženého trestu. K tomu žalobce poukázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 19. 11. 2013, sp. zn. II. ÚS 2529/12, a ze dne 7. 3. 2001, sp. zn. IV. ÚS 386/2000, které citoval. Pokud musí mít výrok rozhodnutí určité náležitosti, aby byl určitý a svým adresátům srozumitelný, musí být adresáti o obsahu výroku náležitě informováni, resp. musí jim být umožněno, aby se s výrokem mohli seznámit. Totéž lze, s ohledem na ústavně právní požadavky na kvalitu odůvodnění, dovodit ve vztahu k odůvodnění rozhodnutí.
7. Ačkoli je záznam bodů podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu specifickým procesním úkonem, neboť k zaznamenání bodů nedochází rozhodnutím v pravém slova smyslu, ale je vázáno na jiné správní rozhodnutí, nemůže to odůvodňovat snížení shora popsaných ústavně právních požadavků na výrok rozhodnutí, jímž k zaznamenání bodů dochází. Jsou-li zaznamenávané body trestem, má adresát, jemuž je trest adresován, stejná práva jako adresát jakéhokoliv jiného trestu (zejména obviněný v trestním řízení). V této souvislosti žalobce odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně na rozsudek sp. zn. 6 A 126/2002. Na problematičnost neoznamování udělených bodů poukázal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. 6 As 114/2014. Žalobce prakticky neměl možnost obrany proti jednotlivým zaznamenávaným bodům, když byl poprvé informován teprve doručením oznámení o dosažení dvanácti bodů. Bránit se proti zaznamenaným bodům proto mohl až podáním námitek, což učinil. Rozhodnutí městského úřadu bylo přitom vydáno před uvedeným přelomovým rozhodnutím Nejvyššího správního soudu, žalovaný by tak měl závěry správních orgánů obou stupňů přehodnotit, vydaná rozhodnutí v přezkumném řízení zrušit a věc vrátit správnímu orgánu I. stupně k novému rozhodnutí respektujícímu právo žalobce na spravedlivý proces.
8. Konečně žalobce poukázal na zjevný nepoměr mezi újmou způsobenou mu ústavně nesouladným postupem výše popsaným a závažností přestupků, za něž mu byly body

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zaznamenány. Žalobce v posledních pěti letech před dosažením dvanácti bodové hranice spáchal pouze pět drobnějších přestupků na úseku silničního provozu, za něž mu byly zaznamenány vždy pouze dva body, přičemž o žádném z těchto bodů nebyl až do doručení oznámení o dosažení dvanácti bodů nijak informován.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě s tím, že i nadále trvá na tom, že žalobci byly body v bodovém hodnocení řidiče zaznamenány oprávněně, v řízení ve věci dosažení 12 bodů bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí městského úřadu i žalovaného vycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost.
10. K namítané skutečnosti, že pokutové bloky nebyly opatřeny odpovídajícím razítkem, žalovaný oponoval, že veškeré bloky na pokutu vydal k tomu oprávněný orgán (policejní orgán oprávněný k projednání přestupků podle § 86 písm. a) zákona o přestupcích) a všechny obsahují úřední razítko označující tento orgán. Na jejich základě poté vyhotovil oznámení a zaslal je příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností.
11. K námitce, že v několika případech byla nejasná, resp. chybějící identifikace místa, na němž měl být přestupek spáchán, žalovaný konstatoval, že městský úřad postupoval správně, pokud si poté, co žalobce uplatnil námitku proti záznamu bodů, vyžádal kopie pokutových bloků k oznámením o uložení pokut, na jejichž základě byly body do registru zaznamenány. Poukázal na to, že příslušným policejním orgánům byly zároveň podány podněty k přezkumnému řízení týkající se všech pokutových bloků, na základě nichž dosáhl žalobce celkového počtu 12 bodů, přičemž nebylo shledáno, že by rozhodnutí byla vydána v rozporu s právními předpisy. Orgánům provádějícím řízení o námitkách nezbyvá než respektovat pravomocná rozhodnutí, neboť dle § 123e odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích platí, že řidiči se odečtou body, které mu byly zaznamenány na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo trestném činu po pravomocném zrušení tohoto rozhodnutí. Dále odkázal na rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, sp. zn. 1 As 21/2010, a citoval § 84 odst. 1, odst. 2 zákona o přestupcích. Udělením souhlasu s projednáním skutku v blokovém řízení přebírá přestupce odpovědnost za to, že údaje na příslušném pokutovém bloku uvedené souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento stav byl zjištěn spolehlivě a úplně, a v neposlední řadě i za to, že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání. Pokud měl žalobce nějaké pochybnosti během projednání přestupku na místě, neměl projevit souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, neboť dodatečné námitky opatřené dodatečně doloženými důkazy nelze úspěšně uplatnit v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů, když námitky uplatněné v průběhu tohoto správního řízení směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným správním orgánem v jiném řízení.
12. Námitku žalobce, že se žalovaný řádně nevypořádal s odvolacími námitkami proti uvedeným vadám, považoval žalovaný za nedůvodnou. Ačkoli byl zástupce žalobce vyzván k doplnění blanketního odvolání o náležitosti dle § 37 odst. 2 a § 82 odst. 2 správního řádu, tomuto nevyhověl, v odvolání tak nebyly uvedeny žádné konkrétní námitky, žalovaný toto posoudil jako odvolání, jímž se žalobce domáhá zrušení celého rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

13. K žalobní námitce týkající se sankční povahy zaznamenaných bodů a neinformování žalobce o udělovaných bodech s odkazem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. 6 As 114/2014, žalovaný podotkl, že v tomto usnesení rozšířený senát uvedl, že zatímco dosažení 12 bodů je řidiči automaticky oznámeno, pro informaci o jednotlivých záznamech bodů a aktuálním bodovém stavu musí řidič vyvinout vlastní iniciativu a podat žádost u příslušného obecního úřadu nebo kontaktního místa veřejné správy. S ohledem na skutečnost, že i jednotlivý záznam bodů do registru řidičů je „trestem“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy, jeví se de lege ferenda vhodnějším, aby řidiči bylo z úřední povinnosti oznámeno i provedení jednotlivého záznamu. Rozšířený senát v této souvislosti především uvedl, že zde nedochází k porušení zásady non bis in idem zakotvené v čl. 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě (srov. rozsudek Evropského soudu pro lidská práva, dále jen „ESLP“, ze dne 20. 7. 2004, Nikitin proti Rusku, rozsudek velkého senátu ESLP ze dne 10. 2. 2009, Sergey Zolotukhin proti Rusku). O další „trest“ se nejedná v případě, že mezi řízeními existuje „dostatečně úzké spojení“ a sankce uložená v navazujícím řízení je přímým a předvídatelným důsledkem původního odsouzení (srov. rozsudek ESLP ze dne 21. 9. 2006, Maszni proti Rumunsku, rozhodnutí ESLP ze dne 13. 12. 2005, Nilsson proti Švédsku).
14. Uvedené platí i v případě bodového systému, a to jak ve vztahu mezi sankcí za spáchání přestupku nebo trestného činu a udělením bodů, tak i ve vztahu mezi jednotlivým záznamem bodů a dosažením maximálního počtu 12 bodů. Podle rozšířeného senátu je záznam bodů natolik spjat s řízením o přestupku, popř. trestném činu, že nelze hovořit o druhém trestu uloženém v jiném řízení, nejde o porušení zásady „ne bis in idem“ ani o porušení čl. 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě. I podle rozsudku ESLP ve věci Malige proti Francii je záznam bodů podobný vedlejšímu trestu. Pokud jde o vztah mezi jednotlivým záznamem bodů a dosažením maximálního počtu 12 bodů, žalobce není ve smyslu čl. 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě znovu trestán za totéž jednání. Pozbytím řidičského oprávnění je trestáno opakované páchaní přestupků na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a tedy jde o sankci sui generis za speciální recidivu se samostatnou skutkovou podstatou vyjádřenou v § 123c zákona o silničním provozu.
15. Zákonem č. 133/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, byl s účinností od 1. 8. 2011 snížen počet bodů za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu ze tří na dva. I na otázku, jak postupovat při zápisu bodů do registru řidičů je třeba aplikovat ústavní zásadu zakotvenou v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod: „Trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější“. V projednávané věci se nejednalo o tento případ, když rozhodnutí o přestupcích žalobce nabyla právní moci vždy v den jejich spáchání (19. 2. 2010, 27. 7. 2011, 20. 7. 2012, 16. 4. 2014, 17. 6. 2014 a 26. 2. 2015). Povinnost záznamu bodů za spáchaný přestupek vyplývá z § 123b zákona o silničním provozu, taktéž počet bodů je dán právním předpisem. Vydáním rozhodnutí, v daném případě pokutových bloků, je přestupce seznámen s udělením konkrétního počtu bodů za deliktní jednání.
16. Ohledně žalobní námitky týkající se nízké závažnosti spáchaných přestupků žalovaný uvedl, že pokutový blok nabývá právní moci až jeho podpisem, před tím si jej může účastník řízení přečíst a jeho podepsání na základě zjištěných pochybení odmítnout, a dále Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, sp. zn. 9 As 45/2013, které citoval. Žalobce svým podpisem na pokutovém bloku stvrdil skutečnost, že přestupek je spolehlivě zjištěn, souhlasil s uloženou sankcí a vyjádřil svou vůli, že tímto řízením je daná záležitost vyřešena a nebude vedeno další řízení za účelem posouzení právních a skutkových otázek tohoto přestupkového jednání. Dále žalovaný zdůraznil, že s oznámením o dosažení celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení spojuje zákon významné právní účinky spočívající v pozbytí řidičského oprávnění, a pokud řidič uvedené hranice dosáhne, nemůže se získaných bodů zbavit řádným chováním popsaným v § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu.

Posouzení věci soudem

17. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
18. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
19. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Přípisem ze dne 4. 3. 2015, č. j. OD-8359-24/2015/Dlu, který byl žalobci doručen dne 10. 3. 2015, městský úřad žalobci oznámil, že ke dni 26. 2. 2015 dosáhl celkového počtu dvanácti bodů v registru řidičů, a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu; současně mu zaslal také výpis z bodového hodnocení řidiče ze dne 4. 3. 2015 obsahující historii bodového hodnocení žalobce. Dne 13. 3. 2015 podal žalobce, prostřednictvím svého zmocněnce, blíže nekonkretizovanou námitku proti veškerým záznamům bodů, s tím, že žádal, aby správní orgán I. stupně vyžádal všechny originály podkladů, na základě kterých byl učiněn zápis bodového hodnocení do evidenční karty řidiče. Městský úřad si následně vyžádal kopie pokutových bloků vydaných v přestupkových řízeních (dne 19. 2. 2010, 27. 7. 2011, 20. 7. 2012, 16. 4. 2014, 17. 6. 2014, 26. 2. 2015), které byly podkladem pro záznam bodů v registru řidičů.
20. Z bloku na pokutu ze dne 19. 2. 2010, série „X“, č. „X“, na částku 2 500 Kč, vyplynulo, že uvedeného dne v 15:20 hodin žalobce jako řidič motorového vozidla registrační značky „X“ projel křižovatku ulice Černovická v Chomutově na červený signál „Stůj“, čímž porušil § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu a spáchal přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 5 zákona o přestupcích, popsaný v pokutovém bloku takto: „dne

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

19. 2. 2010, 15:20, ul. Černovická, v Chomutově, jízda křižovatkou na červenou, § 70/2a z. č. 361/2000 Sb., pokuta uložena za přestupek dle § 22/1 f) 5 zák. č. 200/1990 Sb.“.

21. Z bloku na pokutu ze dne 27. 7. 2011, série „X“, č. „X“, na částku 1 000 Kč, soud zjistil, že dne 27. 7. 2011 v 15:20 hodin mimo obec Chomutov, v místě Přemostění JZO, kde byla stanovena rychlost 50 km/h, byla žalobci jako řidiči motorového vozidla registrační značky „X“ naměřena rychlost 75 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec stanovenou dopravní značkou o méně než 30 km/h, a tím porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu a spáchal přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích, zachycený v pokutovém bloku následovně: „X“, *pokuta uložena za přestupek dle § 22/1 f 4 zák. č. 200/1990 Sb., 15:20, mimo obec, Přemostění JZO § 18/3,6 z. č. 361/2000 Sb. rychlost mimo obec 50/78/75, v Chomutově*“.
22. Z bloku na pokutu ze dne 20. 7. 2012, série „X“, č. „X“, na částku 500 Kč, je zřejmé, že uvedeného dne v 9:18 hodin na silnici 1/13 byla žalobci jako řidiči motorového vozidla registrační značky „X“ naměřena rychlost 111 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o méně než 30 km/h, a tím porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu a spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona, popsany v pokutovém bloku slovy: „*pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1 f 4, „X“, 9:18, sil 1/13, 90/115/111, § 18/3 zák 361/2000 Sb., Vrskaň*“.
23. Z bloku na pokutu ze dne 16. 4. 2014, série „X“, č. „X“, na částku 300 Kč, je patrné, že dne 16. 4. 2014 v 13:15 hodin v obci Kadaň v ulici J. Švermy (u domu č. p. „X“) byla žalobci jako řidiči motorového vozidla tovární značky Škoda Superb, registrační značky „X“ naměřena rychlost 61 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, a tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona, zachycený v pokutovém bloku takto: „*16. 4. 2014 v 13:15 hod, Kadaň, ul. J. Švermy (u domu č. p. „X“) § 18/4 zák. č. 361/2000 Sb. – překročení rychlosti v obci 50/64/61 km/h, „X“, Škoda Superb, pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb.*“.
24. Z bloku na pokutu ze dne 17. 6. 2014, série „X“, č. „X“, na částku 200 Kč, soud zjistil, že dne 17. 6. 2014 v 13:52 hodin v obci Boč na silnici I/13 byla žalobci jako řidiči motorového vozidla tovární značky Škoda Superb, registrační značky „X“, naměřena rychlost 64 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, a tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona, popsany v pokutovém bloku následovně: „*dne 17. 6. 2014 v 13:52 hod. Boč, sil. I/13 – řidič OA – Š - Superb. rz „X“ překročil dovolenou rychlost v obci 50/67/64, § 18 odst. 4 z. č. 361/2000 Sb., pokuta uložena za přestupek dle § 125c 1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb.*“.
25. Z bloku na pokutu ze dne 26. 2. 2015, série „X“, č. „X“, na částku 500 Kč, vyplynulo, že uvedeného dne v 13:20 hodin na obchvatu obce Sulec na silnici I/7 ve směru na obec Louny byla žalobci jako řidiči motorového vozidla tovární značky Škoda Superb, registrační značky „X“, naměřena rychlost 94 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec stanovenou dopravní značkou o méně než 30 km/h, a tím porušil § 4 odst. c) zákona o silničním provozu a spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona, zachycený v pokutovém bloku slovy: „*dne 26. 2. 2015 v 13:20 hod. obchvat*“.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Sulec sil I/7 směr Louny překročení rychlosti 70/97/94 km/h, § 4 c z. č. 361/2000 Sb., pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb.

26. Výzvou k seznámení s podklady rozhodnutí ze dne 26. 3. 2015, zn. OD-11701-24/2015/DLU, ve znění opravy výzvy ze dne 1. 4. 2015 městský úřad vyrozuměl žalobce o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim ve lhůtě do 10. 4. 2015. Uvedeného dne pak zmocněnec žalobce nahlédl do správního spisu, vyhotovil si jeho kopii a požádal správní orgán o stanovení lhůty 5 dnů k seznámení se spisem. Následně zaslal správnímu orgánu obsáhlé písemné vyjádření k řízení ze dne 17. 4. 2015, v němž navrhl, aby jeho námitkám bylo vyhověno. Současně žalobce podal i podněty k přezkumným řízením týkajícím se pokutových bloků ze dne 19. 2. 2010, 27. 7. 2011, 20. 7. 2012, 16. 4. 2014, 17. 6. 2014 a 26. 2. 2015. Usnesením ze dne 6. 5. 2015, v právní moci dne 23. 5. 2015, správní orgán I. stupně řízení k žádosti žalobce na dobu 30 dnů od právní moci přerušil. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje (v případě bloku na pokutu ze dne 26. 2. 2015) a Krajské ředitelství Karlovarského kraje (v případě bloku na pokutu ze dne 17. 6. 2014), neshledala důvod k postupu podle § 95 odst. 1 správního řádu a blokové pokuty nezrušila. V případě bloků na pokutu ze dne 19. 2. 2010, 27. 7. 2011, 20. 7. 2012 a 16. 4. 2014 Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, konstatovala, že z důvodu uplynutí lhůty k zahájení přezkumného řízení stanovené v § 96 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) nelze přezkumné řízení zahájit. Následně správní orgán dne 25. 6. 2015 rozhodl o pokračování ve správním řízení a opětovně žalobci umožnil dne 14. 7. 2015 seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí. Předmětného dne zmocněnec žalobce po nahlédnutí do správního spisu do sepsaného úředního záznamu uvedl, že správní spis neobsahuje odůvodnění přezkumných řízení od Dopravního inspektorátu Chomutov ze dne 19. 2. 2010, 27. 7. 2011 a 16. 4. 2014 a avizoval podání žádostí o obnovu řízení, jež měl doložit ve lhůtě do 5 pracovních dnů, což neučinil.
27. Poté rozhodnutím ze dne 23. 7. 2015, č. j. OD-27983/2015/DLU, městský úřad podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl námitky žalobce jako nedůvodné a potvrdil záznam dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče provedený ke dni 26. 2. 2015. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, které ani přes opakovanou výzvu nedoplnil. O odvolání žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím, jež dne 28. 12. 2015 nabylo právní moci. Dne 20. 1. 2016 podal žalobce Ministerstvu dopravy podnět k provedení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, současně navrhl pozastavení právní moci a vykonatelnosti obou právě uvedených rozhodnutí do doby pravomocného skončení přezkumného řízení. Podáním doručeným Ministerstvu dopravy dne 23. 5. 2016 vzal žalobce svůj podnět v plném rozsahu zpět.
28. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
29. Nejprve se soud zaměřil na namítanou nepřezkoumatelnost rozhodnutí městského úřadu žalobcem spatřovanou v nejasném, resp. absentujícím vymezení místa spáchání přestupku v několika pokutových blocích, přičemž dle žalobce z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně nelze dovodit, že přestupek spočívající v překročení nejvyšší dovolené Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rychlosti v úseku jejího snížení místní úpravou byl spáchán právě v takovém úseku. V případě rozhodnutí žalovaného měla jeho nepřezkoumatelnost spočívat v nikoli řádném vypořádání odvolacích námitek. Těmto námitkám soud nepřisvědčil. Pokud jde o nedostatečné vymezení místa spáchání přestupku v některých pokutových blocích resp. promítnutí takových zjištění do rozhodnutí správního orgánu I. stupně majícím za následek jeho nepřezkoumatelnost, nutno k tomu uvést, že městský úřad na stranách 4 a 5 svého rozhodnutí v tomto ohledu konstatoval, že správní orgán si vyžádal kopie všech pokutových bloků, jejichž kontrolou bylo zjištěno, že obsahují veškeré náležitosti předepsané § 85 odst. 4 zákona o přestupcích, tj. jednoznačné údaje o tom, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, včetně podpisu osoby obviněné z přestupku. Dále městský úřad uvedl, že správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídatelným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Městský úřad se v odůvodnění vypořádal i s žalobcovým písemným vyjádřením k řízení o námitkách a závěrečným návrhem ve věci obsahujícím návrhy a podněty správnímu orgánu, k nimž uvedl, že tyto musí řešit orgán, jenž pravomocná rozhodnutí vydal, proto nebylo vyhověno důkazním návrhům (svědeckou výpovědí přestupce a kopií Spisového řádu Policie České republiky). V případě tvrzené nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného je třeba především zdůraznit, že žalobce podal blanketní odvolání, které ani k opakované výzvě městského úřadu nedoplnil, tj. žádné konkrétní námitky, jimiž se žalovaný měl zabývat, vůbec neuvedl, a soudu tudíž není jasné, jaké námitky žalovaný nevypořádal. Soud v tomto ohledu vyhodnotil napadené rozhodnutí jako přezkoumatelné.

30. Před vypořádáním dalších žalobních námitek považuje soud za vhodné připomenout, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. 6 As 114/2014, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS, všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v tomto rozsudku uvedená jsou dostupná na www.nssoud.cz) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích, nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat počet bodů za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, sp. zn. 5 As 118/2011).
31. Z uvedeného popisu řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněný z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, sp. zn. 9 As 96/2008, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Na druhou stranu však již řidič nemůže rozporovat údaje o skutkovém stavu či právní kvalifikaci obsažené v jednotlivých blocích – k tomuto účelu námitkové řízení neslouží. V případě námitek proti zaznamenání bodů tedy může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobitelným podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení stanovenému v zákoně. Závěry citovaného rozsudku nebyly dosud překonány, např. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2012, sp. zn. 5 As 93/2011, a ze dne 24. 8. 2010, sp. zn. 5 As 39/2010, byly pouze rozvinuty ve vztahu k požadavkům na podklady pro provedení záznamu bodů v registru řidičů.

32. Na základě shora učiněných závěrů je rovněž možné posoudit charakter oznámení policie o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. Oznámení poskytuje správnímu orgánu toliko určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, jestliže se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, sp. zn. 5 As 39/2010). Správní orgány si proto v rámci přezkumu záznamu bodů v registru řidičů ve sporných případech musí vyžádat pokutové bloky a z nich zjistit, zda oznámení plně odpovídá skutečnostem uvedeným v pokutovém bloku. Na tomto místě soud poznamenává, že v situaci, kdy žalobce ve správním řízení neuplatnil žádné konkrétní námitky vztahující se k bodům zaznamenaným za přestupky ze dne 10. 8. 2009 a ze dne 9. 9. 2009, nejednalo se ve smyslu citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu o sporný případ a nebylo třeba, aby městský úřad opatřoval příslušné pokutové bloky, které navíc již mohly být skartovány. Pro samotný akt, na jehož základě byl záznam proveden, přitom platí presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným ex officio (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, sp. zn. 5 As 118/2011).
33. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení dalších žalobních námitek týkajících se vad bloků na pokutu, resp. nezpůsobilosti pokutových bloků ze dne 19. 2. 2010, 27. 7. 2011, 20. 7. 2012, 16. 4. 2014, 17. 6. 2014 a 26. 2. 2015 jako podkladů pro osvědčení správnosti a oprávněnosti provedení záznamu bodů do registru řidičů. Soud shledal, že údaje zaznamenané na uvedených šesti pokutových blocích, které si městský

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

úřad vyžádal a z nichž správní orgány při svém rozhodování vycházely, odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení.

34. Jak již bylo uvedeno výše, v případě pravomocných rozhodnutí vydaných v blokovém řízení se presumuje jejich správnost, a to za předpokladu, že nejsou nicotná. Podle ustálené judikatury správních soudů je nicotný takový správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí (k tomu srov. např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, sp. zn. 6 A 76/2001, publ. pod č. 793/2006 Sb. NSS, nebo rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2008, sp. zn. 8 Afs 78/2006, publ. pod č. 1629/2008 Sb. NSS, případně usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, sp. zn. 7 As 100/2010, publ. pod č. 2837/2013 Sb. NSS). Žádnou ze shora popsanych vad, ani jinou vadu srovnatelné závažnosti však pravomocná rozhodnutí vydaná v blokových řízeních, na základě kterých byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, nevykazují. Soud proto presumuje jejich správnost.
35. Presumpce správnosti rozhodnutí však ještě neznamená, že každé takové rozhodnutí bude způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Způsobilost podkladu totiž závisí také na tom, zda tento podklad obsahuje dostatek údajů umožňujících subsumpci konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, která přiřazuje k jednotlivým porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích počet bodů za tato jednání. Nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů za přestupek projednaný v blokovém řízení je tedy dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku.
36. V projednávané věci byly žalobci zaznamenány body za přestupky spáchané ve dnech 19. 2. 2010, 27. 7. 2011, 20. 7. 2012, 16. 4. 2014, 17. 6. 2014 a 26. 2. 2015, jejichž záznam žalobce konkrétně rozporoval. Soud prostudoval příslušné pokutové bloky a shledal, že je v nich uveden stručný slovní popis přestupkového jednání a dále údaj o tom, jaké ustanovení zákona o silničním provozu žalobce porušil a podle jakého ustanovení byl jím spáchaný přestupek kvalifikován.
37. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, sp. zn. 7 As 94/2012: „[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil
- Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“

38. Zdejší soud neshledal žádný důvod se od uvedených závěrů, které Nejvyšší správní soud zopakoval např. i v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, sp. zn. 4 As 127/2014, odchýlit, a proto konstatuje, že přestupkové jednání žalobce bylo ve všech pokutových blocích identifikováno natolik přesně, že umožnilo podřazení těchto jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, a tedy i provedení záznamu bodů do registru řidičů.
  39. Žalobce se dne 19. 2. 2010 dopustil přestupkového jednání spočívajícího v porušení § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, přičemž již samotné uvedení tohoto ustanovení v pokutovém bloku vede dle názoru soudu k jednoznačnému závěru, že řidič motorového vozidla porušil povinnost zastavit na signál s červeným světlem při řízení provozu na křižovatce, neboť v tomto ustanovení není žádná jiná povinnost řidiče, či jiné osoby, upravena. Pokutový blok ze dne 19. 2. 2010 obsahoval také slovní popis přestupkového jednání („*ul. Černovická, v Chomutově, jízda křižovatkou na červenou, § 70/2a z. č. 361/2000 Sb., pokuta uložena za přestupek dle § 22/1 f) 5 zák. č. 200/1990 Sb.*“), z uvedeného je zcela zjevné, za jaké protiprávní jednání byl žalobce pokutován. Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se za porušení povinnosti zastavit na signál, který příkazuje zastavit na světelné křižovatce, pachateli tohoto přestupku zaznamená pět bodů.
  40. Dne 27. 7. 2011 a dne 20. 7. 2012 žalobce spáchal přestupková jednání spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o méně než 30 km/h, čímž opakovaně porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Skutky byly v pokutových blocích popsány následovně: „*pokuta uložena za přestupek dle § 22/1 f 4 zák. č. 200/1990 Sb., § 18/3,6 z. č. 361/2000 Sb. rychlost mimo obec 50/78/75*“ (viz pokutový blok ze dne 27. 7. 2011), „*pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1 f 4, sil 1/13, 90/115/111, § 18/3 zák. č. 361/2000 Sb.*“ (viz pokutový blok ze dne 20. 7. 2012). Žalobce se dne 16. 4. 2014 a dne 17. 6. 2014 dopustil přestupkových jednání spočívajících v porušení povinnosti jet v obci rychlostí nejvýše 50 km/h, čímž opakovaně porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Skutky byly v pokutových blocích popsány následovně: „*§ 18/4 zák. č. 361/2000 Sb. – překročení rychlosti v obci 50/64/61 km/h, pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb.*“ (viz pokutový blok ze dne 16. 4. 2014), „*řidič OA – Š - Superb. rz „X“ překročil dovolenou rychlost v obci 50/67/64, § 18 odst. 4 z. č. 361/2000 Sb., pokuta uložena za přestupek dle § 125c 1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb.*“ (viz pokutový blok ze dne 17. 6. 2014). Přestupkové jednání, kterého se žalobce dopustil dne 26. 2. 2015, spočívalo v nerespektování snížení rychlosti mimo obec na 70 km/h, provedeného dopravní značkou B20a, čímž porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. V bloku na pokutu z téhož dne bylo jednání popsáno slovy: „*obchvat Sulec sil I/7 směr Louny překročení rychlosti 70/97/94 km/h, § 4 c z. č. 361/2000 Sb., pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb.*“. I z uvedených bloků na pokutu je tedy zřejmé, za jaká přestupková jednání byl žalobce sankcionován. Pokutové bloky rovněž obsahují odkazy na § 18 odst. 4, nebo §
- Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

18 odst. 3 nebo § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, a současně na § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona (v případě pokutového bloku ze dne 27. 7. 2011 je, s ohledem na tehdy platnou a účinnou úpravu, uveden odkaz na § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích). Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se pachateli za každý z výše uvedených přestupků připíše dva body, neboť v případech, kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, šlo o překročení této rychlosti o více než 5 km/h a méně než 20 km/h a v případech, kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec, šlo o překročení této rychlosti o více než 10 km/h a méně než 30 km/h, jak vyplývá z údajů v pokutových blocích. Soud poznamenává, že je běžnou praxí správních orgánů uvádět tři číselné údaje ve spojení se slovem rychlost (někdy zkráceno též pouze na „R“), z nichž první představuje nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě, druhý naměřenou rychlost vozidla a třetí naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření.

41. Z obsahu všech pokutových bloků je též, mimo jakoukoli pochybnost, zjevné místo spáchání přestupků (viz specifikace: *ul. Černovická v Chomutově, jízda křižovatkou; mimo obec, Přemostění JZO, v Chomutově; sil 1/13, Vrskaň; Kadaň, ul. J. Švermy (u domu č. p. „X“); Boč, sil. I/13; obchvat Sulec sil I/7 směr Louny*) a námitka žalobce, že pokutové bloky vymezení místa spáchání protiprávního jednání neobsahují, případně, že místo je vymezeno nejasně, je nedůvodná.
42. Na všech pokutových blocích je jako přestupce označen žalobce a pokutové bloky obsahují i jeho podpis (žalobce nenamítal, že by se nejednalo o jeho podpis). Soud poznamenává, že podpisem pokutového bloku žalobce vyjádřil souhlas s údaji uvedenými v pokutovém bloku. Pokud žalobce podepsal něco, čemu nerozuměl (o tom soud s ohledem na jednoznačnou formulaci údajů v pokutových blocích pochybuje), nebo pokud si žalobce údaje nezkontroloval a neuplatnil námitky proti zápisu na místě, jde to pouze k jeho tíži. Tento názor koresponduje se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, sp. zn. 6 As 67/2013, podle kterého *„[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna.“

43. Zdejší soud připomíná, že se žalobce v průběhu řízení o námitkách v případě rozhodnutí v blokovém řízení ze dne 19. 2. 2010, 27. 7. 2011, 20. 7. 2012, 16. 4. 2014, 17. 6. 2014 a 26. 2. 2015 pokusil o jejich změnu či odstranění, když podal podněty k zahájení přezkumného řízení. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje (v případě bloku na pokutu ze dne 26. 2. 2015) a Krajské ředitelství Karlovarského kraje (v případě bloku na pokutu ze dne 17. 6. 2014), neshledala důvod k postupu podle § 95 odst. 1 správního řádu a blokové pokuty nezrušila. V případě bloků na pokutu ze dne 19. 2. 2010, 27. 7. 2011, 20. 7. 2012 a 16. 4. 2014 Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, konstatovala, že přezkumné řízení nelze zahájit pro uplynutí zákonné lhůty stanovené v § 96 odst. 1 správního řádu. Tato skutečnost jen dále podporuje závěr, že pokutové bloky vyhovují zákonným požadavkům na daný typ rozhodnutí. Soud proto uzavírá, že se městský úřad i žalovaný projednávanou věcí zabývali dostatečně a vzali v potaz veškeré rozhodné skutečnosti a důkazy, které byly součástí spisového materiálu. Jak vyplývá z výše citované judikatury, nebylo povinností správních orgánů posuzovat jednotlivé náležitosti pokutových bloků, které pro ně představují pravomocná rozhodnutí správních orgánů, u nichž se presumuje správnost. Žalobcovy námitky o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a nedostatečném provedení dokazování proto soud vyhodnotil jako zcela nedůvodné.
44. Soud uzavírá, že pokutové bloky, jež byly v projednávané věci podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, obsahovaly dostatek údajů k tomu, aby je bylo možné vyhodnotit jako pravomocná rozhodnutí správních orgánů, která nejsou nicotná a u nichž se presumuje správnost, a aby současně bylo možné v nich popsána přestupková jednání žalobce podřadit pod příslušná ustanovení přílohy k zákonu o silničním provozu. Jak vyplývá z výše citované judikatury, v daném řízení nebylo podstatné, zda předmětné pokutové bloky obsahovaly všechny zákonem stanovené náležitosti, tudíž žalobcova argumentace zákonem vyžadovaným obsahem pokutových bloků (§ 84 a § 85 zákona o přestupcích) a související judikaturou Nejvyššího správního soudu je zcela irrelevantní. Soud se jí proto blíže nezabýval. Na okraj soud poznamenává, že dostatek informací pro záznam bodů v registru řidičů obsahují i oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, na základě kterých byly zaznamenány body za přestupky spáchané ve dnech 10. 8. 2009 a 9. 9. 2009.
45. K námitce vytýkající absenci posouzení sankční povahy zaznamenaných bodů a neinformování žalobce o zaznamenávání bodů s odkazem na judikaturu Ústavního soudu, konkrétně nálezy sp. zn. IV. ÚS 386/2000 a sp. zn. II. ÚS 2529/12, soud uvádí, že tato není v souzené věci, kde se jednalo o protiprávní jednání vyřízená se souhlasem žalobce výlučně v blokovém řízení, přiléhavá. V prvním případě bylo pro nepřezkoumatelnost (porušení principů řádného a spravedlivého procesu zakotveného v čl. 36 Listiny základních práv a svobod) zrušeno rozhodnutí odvolacího soudu v trestní věci, když ve výroku rozhodnutí chyběla část týkající se souvisejícího trestného činu obchodování se ženami, přestože hodnocení a závěry k naplnění skutkové podstaty byly obsaženy v odůvodnění napadeného rozhodnutí. V případě druhého nálezu Ústavní soud zrušil prvo i druhostupňové rozhodnutí trestního soudu pro neurčitost, nevykonatelnost a zásah do právní jistoty (porušení čl. 36 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ochraně lidských práv a základních svobod), jelikož ve výroku rozsudku, jímž byl stěžovateli uložen trest zákazu činnosti, absentovala délka tohoto zákazu.

46. K žalobní argumentaci usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. 6 As 114/2014, vztahující se k problematičnosti neoznamování uložených bodů, je třeba konstatovat, že jmenovaný soud v tomto rozhodnutí dospěl k závěru, že záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu je „trestem“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy. Předmětný případ se však týkal změny zákona v průběhu správního řízení [s účinností od 1. 8. 2011 byl zákonem č. 133/2011 Sb. počet bodů za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu snížen ze tří bodů na dva], tedy mezidobí od spáchání přestupku do doby rozhodnutí správních orgánů o něm a žalobcová argumentace je, s ohledem na bloková řízení užitá stran všech protiprávních jednání žalobce, zcela irelevantní. Rozšířený senát navíc požadavek oznamování uložených bodů zmínil jako úvahu de lege ferenda, nikoli jako podmínku zákonnosti provedeného záznamu.
47. Lze tedy shrnout, že žalobci bylo za přestupky spáchané ve dnech 19. 2. 2010, 27. 7. 2011, 20. 7. 2012, 16. 4. 2014, 17. 6. 2014, 26. 2. 2015 původně připsáno celkem patnáct bodů, po provedení odečtu celkem osmi bodů dne 20. 2. 2011 a dne 21. 7. 2013, žalobce celkem shromáždil (ve spojení s pěti body zaznamenanými za přestupky projednané v blokových řízeních dne 9. 9. 2009 a dne 10. 8. 2009, proti nimž žalobce v průběhu celého správního řízení ani v řízení před soudem nevznesl jakékoli námitky) dvanáct bodů a dosáhl zákonem stanoveného dvanáctibodového limitu (srov. § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu). Soud uzavírá, že záznam bodů žalobce v registru řidičů byl proveden plně v souladu s příslušnými právními předpisy, na základě pravomocných rozhodnutí o přestupcích, která jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů.
48. K námitce zjevného nepoměru mezi újmou způsobenou žalobci ústavně nesouladným postupem a bagatelní závažností přestupků, za něž mu byly body zaznamenány, nezbyvá než konstatovat, že jde o postup plně v souladu se zákonem, přičemž žalobce pouze zlehčuje svou recidivu.
49. Žalobu soud vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
50. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. června 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)